

उप्प्रीति (2. डप् + प्री^०) f. Missvergnügen: जन^० als Beiw. Çiva's Çiv.
उप्प्रेत (2. डप् + प्रेता) adj. schwer —, unangenehm anzuschauen
MBh. 3, 11145. 7, 3893. R. 3, 17, 22.

उप्प्रेतणीय (2. डप् + प्रे^०) adj. dass. MBh. 1, 2112.

उप्प्रेत्य (2. डप् + प्रे^०) adj. dass. MBh. 1, 126. 3, 11859. 6, 728. 2556.
4842. HARIV. 9339. R. 3, 30, 35. 6, 19, 16. 36, 2. 73, 4. KUMĀRAS. 3, 71.
Bhāg. P. 4, 19, 27. 6, 12, 3. 7, 2, 3. 8, 30. RĪGĀ-TAR. 4, 647. schwer zu se-
hen: शरदीव मुडुप्प्रेत्यं परिविष्टं दिवाकारम् MBh. 13, 983. — डःप्रे^० 1,
126. 7676. 2, 2430.

उप्पत्त m. Nebenform von डुप्यत्त MBh. 1, 2801, v. l. HARIV. 1721. fgg.
1833. ÇĀK. Ch. 3, 9. — Vgl. दौपत्त, दौपत्ति, सुपत्त.

डुप्यत्त (spätere Form für डःपत्त) m. N. pr. eines Fürsten, eines Ab-
kömmlings des Puru, des Gatten der Çakuntalā und Vaters des Bha-
rata, MBh. 1, 2801. fgg. 3707. fgg. 3722. fgg. ÇĀK. 3. VP. 448. Bhāg. P.
P. 9, 20, 7. fgg. 23, 17. — Vgl. दौप्यत्त, दौप्यत्ति.

डुषत्त m. Nebenform von डुप्यत्त H. 702, Sch. R. GORR. 2, 116, 29. —
Vgl. दौषत्ति, डःषत्त.

डःपत्त (2. डप् + सत्त) m. N. pr. des Vaters des Bharata; vgl. दौः-
पत्ति. Spätere Formen: डुपत्त, डुप्यत्त, डुषत्त, डःषत्त.

डःपौय (2. डप् + सौध) gaṇa सुपामादि zu P. 8, 3, 98.

डःपैम (2. डप् + सम) P. 8, 3, 88. 1) adj. a) ungleich, uneben ÇĀT. Bā.
3, 2, 1, 10. — b) widerwärtig, unglücklich AIT. Bā. 2, 29. — 2) ऽपैमम्
adv. P. 6, 2, 121, Sch. gaṇa तिष्ठद्वादि zu P. 2, 1, 17. auf eine ungehörige
Weise, zur unrichtigen Zeit AK. 3, 5, 14. — 3) f. आ Bez. zweier Speichen
im Zeitenrade bei den Ġaina, der 5ten in der Avasarpinī und der
2ten in der Utsarpinī, H. 131. — Vgl. डःसम.

डःपमसुपमा (डु^० + सु^०) f. (unglücklich und zugleich glücklich, aber
mit vorherrschendem Unglück) Bez. zweier Speichen im Zeitenrade bei
den Ġaina, der 4ten in der Avasarpinī und der 5ten in der Utsar-
pinī, H. 130. 131.

डःपैरु (डप् + सुरु) adj. unwiderstehlich RV. 9, 91, 5. — Vgl. डःसुरु.

डःपानन् (2. डप् + सामन्) gaṇa सुपामादि zu P. 8, 3, 98.

डःपुत (2. डप् + सुप्त) adj. unruhig schlafend, böse Träume habend
P. 8, 3, 88, Sch.

डःपूति (2. डप् + मूति) P. 8, 3, 88.

डःपेध (2. डप् + सेध) gaṇa सुपामादि zu P. 8, 3, 98.

डःपुत und डःपुति s. डुपुत, डुपुति.

डःषत्त falsche Form für डःपत्त MBh. 3, 3974. — Vgl. डुषत्त.

डःषैय्य (von 2. डप् + स्वप्न) n. VS. Pār. 3, 71. 91. ein böser Traum.
unruhiger Schlaf RV. 5, 82, 4. 8, 47, 14. 15. यस्माद्दुःषय्यादभैयम् 18. 10,
36, 4. 37, 4. VS. 33, 11. स नैः स्वप्न दुःषय्यात्पाहि AV. 6, 46, 2. 13, 1, 58
u. s. w. — Vgl. ज्ञायदुः, स्वप्न^०, दौःषय्य, डःस्वप्न.

डस् s. 2. डप्.

डुत्तप (2. डप् + तप) adj. von einer Kasteiung (तपस्), der schwer
obzuliegen ist ÇĀT. 1, 162.

डुत्तर (2. डप् + तर) adj. f. आ schwer zu passiren, worüber schwer
hinüberzukommen ist, dessen man schwer Herr wird, unüberwindlich:
नदी, सागर, पङ्क MBh. 1, 6457. 8, 3903. R. 2, 28, 9. 39, 32. 6, 1, 2. BHART.

3, 11. RAGH. 1, 2. PĀNĀT. I, 125. 226, 13. HIT. I, 4. Bhāg. P. 4, 1, 22. 12.
21. डुत्तरः प्राकृतेर्धर्मो बाहुभ्यामिव सागरः R. 5, 86, 5. तमस् M. 4, 242.
रोग SUCR. 1, 168, 3. KATHĀS. 24, 194. आपद् MBh. 13, 5566. R. 3, 42, 46. देवमा-
या Bhāg. P. 2, 7, 42. 4, 10, 29. मृत्यु 30. काल 1, 13, 16. वीर्य 2, 9, 23. प्रतिज्ञा
KATHĀS. 6, 151. मधुकैलौ (असुरौ) HARIV. 11476. BHART. 1, 68. Bhāg. P.
3, 18, 27. — M. 11, 238. MBh. 2, 1981. 1987. 3, 13803. 13, 6895. PĀNĀT.
IV, 28. Bhāg. P. 3, 16, 32. — Vgl. डुत्तर und die ältere Form डुष्टर.

डुत्तरण (2. डप् + त^०) adj. f. ई dass.: नदी MBh. 8, 3905. HARIV. 9338.

डुत्तरीय (2. डप् + त^०?) gaṇa निरुद्कादि zu P. 6, 2, 184. — Vgl.
निस्तरीय.

डुत्तर्क (2. डप् + तर्क) m. ein falsches Raisonnement Bhāg. P. 5, 13, 22.

डुत्तार (2. डप् + तार = तर) adj. f. आ = डुत्तरः (तमः) यथा तरेम
डुत्तारं प्रजया Bhāg. P. 6, 14, 26. पाण्डवानां च वाहिनीम्। संततारं मुडु-
त्ताराम् MBh. 6, 2337.

डुत्तिथि (2. डप् + ति^०) m. ein unglücklicher lunarer Tag MBh.
12, 6733.

डुत्तीर्ण (2. डप् + तीर्ण) adj. f. आ = डुत्तरः नदी MBh. 3, 7368. शर-
डुर्दिन R. 5, 76, 10.

डुत्तीर्थ (2. डप् + तीर्थ) adj. f. आ eine schlechte Furt —, einen
schlechten Zugang habend: नदी MBh. 3, 7363.

डुत्तोष (2. डप् + तोष) adj. schwer zufriedenzustellen MBh. 12, 4166.
6623. Bhāg. P. 2, 9, 19.

डुत्त्यज (1. डप् + त्यज, nom. act. von त्यज्) adj. f. आ schwer zu
verlassen, — aufzugeben, — im Stich zu lassen: वन्द्यन् Bhāg. P. 2, 10,
48. प्राणाः 4, 2, 3. 8, 20, 7. R. GORR. 2, 68, 18. 3, 73, 2. तृष्णा MBh. 1, 3513
(= 3, 82. 13, 364. HARIV. 1643). — 3, 10568. 14, 1162. Bhāg. P. 1, 4, 11.
4, 12, 2. RĪGĀ-TAR. 6, 285.

डुत्त्याज्य (2. डप् + त्या^०) adj. dass. ÇĀNTIÇ. 2, 3.

डुत्स्य s. u. डःस्य weiter unten.

डुत्स्पष्ट s. डःस्पष्ट.

डुत्सल्य (2. डप् + सं^०) adj. schwer wahrzunehmen, — zu erkennen
RĪGĀ-TAR. 6, 64.

डुत्संकार (2. डप् + सं^०) m. eine böse Gewohnheit: मध्ये लालितका-
दीनां डुत्संकाराणां वसत्राणि । अनतिक्रान्तबाल्यो ऽपि डुत्संकारान्न सो ऽग्र-
होत् ॥ RĪGĀ-TAR. 5, 228.

डुत्सक्थं und ऽसक्थि (2. डप् + सक्थि) adj. hässliche Schenkel ha-
bend P. 5, 4, 121. VOP. 6, 25.

डुत्सङ्ग (2. डप् + सं^०) m. eine schlechte Neigung Bhāg. P. 1, 10, 11. 7,
4, 42. KULL. zu M. 9, 5.

डुत्संचार (2. डप् + सं^०) adj. f. schwer zu wandeln, — zu passiren: नग-
रवीची PĀNĀT. I, 189.

डुत्संचित्य (2. डप् + सं^०) adj. wovon man sich schwer einen Begriff
machen kann RĪGĀ-TAR. 6, 61.

डुत्सन्न (2. डप् + सं^०) n. ein böses Wesen, — Thier; davon adj. ऽवत्
damit versehen: अरण्यानि R. GORR. 2, 28, 17.

डुत्सथ m. Hahn (कुक्कुट) oder Hund (कुक्कुर) ÇĀNDĀRTHAK. im ÇKDR.
— Viell. डुत्सक्थ zu lesen.

डुत्सनि m. N. pr. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 4, 167.